

ZIMSKE RADOSTI

Enodejanka

OSEBE:

Marjan, 45 let

Lidia. 38 let

Vlasta, 44 let

Gorazd, 44 let

Nina, 20 let

Brina, 5 let

Jakob, 5 let

Velika dnevna soba, v kateri je tudi jedilnica. Pohištvo je moderno, nad oglatim kavčem je obešena velika abstraktna slika hladnih barvnih tonov. Poleg nje stoji belo plastično božično drevesce z velikimi črnimi okraski. Za mizo, na katero so pogrinjki nameščeni do milimetra natančno, sedi Brina in opazuje Marjana, ki se trudi okrog kamina. Lidia živčno teka v kuhinjo na desni in nazaj.

BRINA

Mami, lačna sem.

LIDIA

Ja, Brina, mal boš še počakala.

BRINA

Kolk sekundov?

LIDIA

Reče se "koliko sekund", ne pa "kolk sekund"!

BRINA

Koliko sekund?

LIDIA

Ne vem, Brina. Ne zdaj težit.

MARJAN

Mater!

LIDIA

Pa kaj ti sploh delaš? Marjan!

MARJAN

Kaj, kaj delam? Kurim, ne?

BRINA

Ati, kdaj pride Nina?

LIDIA

Ja, ni videt! Daj nehaj, vse si zakadil!

Marjan Lidii ne odgovori in se še naprej trudi zakuriti.

BRINA

Ati, kdaj pride Nina?

MARJAN

Kmalu.

LIDIA

No, saj. Čisto vse moram sama.

MARJAN

Pa kaj noriš, no, mal vzdušja delam.

LIDIA

Zakaj pa ti misliš, da že cel dan kuham? A to ni dovolj vzdušja zate?

BRINA

A veš, kako mi reče Nina?

MARJAN

(Premolk.)

Ne vem, pišček, kako?

BRINA

Miška!

MARJAN

A res?

BRINA

Ja, boš videl!

Lidia se teatralno obrne proti kuhinji in se nameni oditi.

MARJAN

Pa saj grem, no, porkaduš. Kaj rabiš?

LIDIA

Kaj jaz rabim? A niso tvoji prijatelji?

MARJAN

Ah, ne mi zdaj s takimi, prosim.

LIDIA

Ne vem, no, povabiš jih v novo hišo, pa ti je vseeno, kako bo stvar izpadla?

MARJAN

Pa saj niso z inšpekcije, madona!

LIDIA

Zakaj se ne moreš enkrat potruditi, da bi bilo vse tako, kot je treba?

MARJAN

Pa saj ti že cel dan pomagam!

LIDIA

Meni pomagaš? Meni? A vidiš, o čem govorim?

MARJAN

Ne, v bistvu ne, Lidia. Razsvetli me.

LIDIA

Najbrž bi ti morala narisat.

MARJAN

Poslušaj, a lahko nehava? Zdaj res ni čas za te oslarije.

LIDIA

Ja, saj nikoli ni. Nikoli.

BRINA

A lahko kinder, mami?

LIDIA

Brina, glih zdaj bo večerja.

Zazvoni kuhinjska ura.

MARJAN

O, so pa zgodnji.

LIDIA

To je kuhinjska ura, Marjan.

MARJAN

Vem, hecam se. Daj se malo sprosti, no.

Brina se medtem skobaca s stola in vzame tablico kinder čokolade na kavni mizici.

LIDIA

Pha.

MARJAN

Kaj spet?

LIDIA

Nič, Marjan, nič. Verjemi, da bi se tudi jaz prekleto rada sprostila, pa pač mora bit nekdo odgovoren v tej bajti. Pojdi dat krompir ven iz pečice.

Marjan odide v kuhinjo, slišimo odpiranje pečice.

LIDIA

Ej! A sem ti rekla, da ne smeš!

Brina začne jokati, Marjan se vrne iz kuhinje.

MARJAN

A se je treba tako dret? Nič hudega ni, pišček.

LIDIA

Daj, prosim te, nimam energije za to.

MARJAN

Boš po večerji dobila. Saj kmalu pride Jakob, pa ti ne bo dolgčas.

BRINA

Nočem Jakoba!

MARJAN

Tudi Nina pride.

BRINA

Ampak kdaaaj?

MARJAN

Pojdi enkrat gor pa dol po stopnicah, pa bo tukaj.

Brina steče iz sobe.

LIDIA

A si se sploh zmenil, da poberejo še Nino?

MARJAN

Sami sta se zmenili.

LIDIA

Aja?

MARJAN

Ja. Nini sem dal Vlastino številko. Pa sta se zmenili.

(Premolk.)

Nina mi je povedala, zato vem. Prej sva bila na telefonu.

LIDIA

Kaj ti je Nina povedala?

MARJAN

Ja, pač, da se je že sama zmenila z Lidio.

LIDIA

Ja, a nisi že vedel tega?

MARJAN

Ne, zakaj bi vedel?

LIDIA

Sem mislila, da si ji s tem namenom dal Vlastino številko.

Zvonec.

LIDIA

No? A nisi tega rekel?

MARJAN

A je važno? Daj, čakajo.

(Odide proti vhodnim vratom na hodniku.)

LIDIA

Brina, pridi! Marjan, čakaj, gremo skupaj!

(Odide za Marjanom.)

Brina se medtem vrne v dnevno sobo in začne naprej jesti čokoladico, ki jo je pustila na kavni mizici.

LIDIA

(s hodnika)

Šit, a si dal darila pod smrekico?

MARJAN

(s hodnika)

Ne, sem mislil, da si ti.

LIDIA

(s hodnika)

Pa prav rekla sem ti, da jih daj! A me ti sploh kdaj poslušáš? Brina, sem!

MARJAN

(s hodnika)

Saj se hecam, no. Seveda sem dal.

IDILA

(s hodnika)

A ti mene prav hočeš ob živce spraviti?

MARJAN

(s hodnika)

Daj, ne nori.

(Odpre vrata.)

Eeeej! Dobrodošli!

LIDIA

(s hodnika)

Živjo, živjo. Kar naprej. Brinči!

Brina jo ignorira in se loti odvijanja velikega, izredno natančno zavitega darila pod smrekico.

GORAZD

(s hodnika)

Ej, čao, stari. Ja, Lidia, pejd sem.

(Se glasno zareži.)

LIDIA

(s hodnika)

Em, zdravo, Gorazd.

VLASTA

(s hodnika)

Dober večeeer! Uauuu!

MARJAN

(s hodnika)

Ne, ne, nič se sezuvat.

VLASTA

(s hodnika)

Ah, ne nori. Ja, tole sta pa fino zrihtala!

LIDIA

(s hodnika)

Evo, tukaj sem vam copate naštimala.

VLASTA

(s hodnika)

O, hvala, super.

MARJAN

(s hodnika)

Nina, pridi noter, da zapremo vrata. O, Jakob, živjo. Daj petko.

VLASTA

(s hodnika)

No? Boš pozdravil?

JAKOB

(s hodnika, plašno)

Dober čer.

LIDIA

(s hodnika, pretirano otročje)

Ja ti si pa tako vljuden, a ne da si? Saj bo Brinči takoj prišla.

NINA

(zapre vrata; s hodnika)

Živjo, vsi.

Brina, ki je bitko z darilnim papirjem ves čas izgubljala in sedaj obupa, se zakadi na hodnik.

LIDIA

(s hodnika)

No, Nina, pa ti je končno ratalo prit, ane?

NINA

(s hodnika)

Mhm.

BRINA

(s hodnika)

Ninaaaa!

NINA

(s hodnika)

Ja, miška! O, si že težka.

BRINA

(s hodnika)

A si slišal, ati?

MARJAN

(s hodnika)

Sem, sem. Živjo, Nina.

NINA

(s hodnika)

Živjo.

BRINA

(s hodnika)

Nina, pridi, pridi! Moram ti pokazat!

LIDIA

(s hodnika)

Brina, halo! Jakob je prišel.

NINA

(s hodnika)

Kaj mi moraš pokazat? Ja, ja, že grem, čakaj.

V dnevno sobo priteče Brina in za roko vleče Nino. Sledi jima Jakob.

LIDIA

(s hodnika)

Oprostita, ne vem, kaj ji je.

GORAZD

(s hodnika)

Eh, punce so pač šefice, kaj čmo. Ane, Marjan?

MARJAN

(s hodnika)

Ja, res. Kar dajte meni jakne.

BRINA

(Odvleče Nino do smrekice.)

A vidiš, kako darilo imam?

NINA

Vidim. Kaj pa je?

BRINA

Ne vem. Ne znam odpret. A mi pomagaš?

NINA

A ti mami pusti?

BRINA

(Premolk. Nasmehne se.)

Ja?

NINA

(Sede na kavč.)

Ti bosta mami pa oči pomagala.

LIDIA

(s hodnika)

No, gremo v dnevno, da se ne bomo gužvali. Razen, če bi radi kar tukaj večerjo jedli, a?

(Se prisiljeno zareži. Pridruži se ji edino Gorazd.)

VLASTA

(s hodnika)

Hah, lahko tudi.

MARJAN

(s hodnika)

Pejmo.

V dnevno sobo vstopi najprej Lidia in tako nadaljuje pot v kuhinjo. Sledi ji Marjan, za njim prideta še Vlasta in Gorazd. Gorazd se nemudoma vrže na kavč.

GORAZD

Opa! A tole mata tud novo?

MARJAN

Ja, vse sva prenovila. Tud pohištvo je novo.

GORAZD

Mater, je mehek. Pridi probat, tastara.

VLASTA

(zamrmra)

Pismo, Gorazd, obnašaj se.

MARJAN

A bomo en aperitiv?

GORAZD

O, ja.

VLASTA

Potem nas pa lahko peljeta na eno turo po hiši. Da se malo pohvalita.

MARJAN

Bova, seveda.

BRINA

Nina, pridi z mano v sobo. Moram ti pokazat ene nalepke, a veš? Tako na oknu so. Ati mi jih je dal.

MARJAN

A ne bi raje Jakobu pokazala? Bo Nina malo tukaj z nami.

BRINA

Ne! Hočem, da gre z mano!

MARJAN

Brinči. A se tako obnaša?

BRINA

Ja!

MARJAN

Prosim?

BRINA

(razočarano)

Okeeej.

Brina steče iz sobe, Jakob gre za njo.

VLASTA

Aja, tole smo vam prinesli.

(Marjanu pomoli darilno vrečko.)

MARJAN

Kar pod smrekico daj, bomo potem vsi skupaj.

VLASTA

Skupaj, seveda.

MARJAN

(Nini, ki je z zaprtimi očmi pogreznjena globoko v mehek kavč.)

A si ti v redu?

NINA

Mhm.

MARJAN

A...a se slabo počutiš, ali kaj?

NINA

Ne, v redu sem.

MARJAN

Si prepričana?

NINA

Ja. A si ti slučajno pozabil na mojo najemnino?

MARJAN

Kako? Saj ni še.

NINA

Ja, že predvčerajšnjim bi morala plačat.

MARJAN

Pišuka, pa res. Ti bom takoj zjutraj nakazal.

NINA

Ok, ne pozabit, prosim.

MARJAN

Saj veš, da sem čisto zmešan od vse te preнове, pa še v službi me morijo...

NINA

Ja, ok je.

LIDIA

(iz kuhinje)

Marjan, lahko prideš malo sem?

MARJAN

Bom takoj. Kaj pa je?
(*Odide v kuhinjo.*)

LIDIA

(*iz kuhinje, s stišanim, a vseeno razločno slišnim glasom*)
A si ti sploh kaj preveril ta krompir? Čist je surov!

MARJAN

(*iz kuhinje, prav tako tišje*)
Pa saj si mi sama rekla, da je pečen in ga moram samo ven vzeti!

LIDIA

(*iz kuhinje*)
A ni logično, da ga boš vsaj probal, madona?

MARJAN

(*iz kuhinje*)
No, daj ga zdaj hitro nazaj, saj bo hitro.

VLASTA

Saj res, kako je bilo pa na koncertu, Nina?

NINA

(*Premolk.*)
Prosim?

LIDIA

(*iz kuhinje*)
Zdaj se je že vse shladilo! Pizdarija!

VLASTA

(*Se zasmehi.*)
Vprašala sem te, kako je bilo na koncertu. Ni mi uspelo prit, oprusti.

MARJAN

(*iz kuhinje*)
Daj krompir v pečico, pa ne nori.

Marjan se vrne iz kuhinje.

NINA

Aja. Nič hudega. V redu. Mislim, nič posebnega. Koncert kot koncert pač.

GORAZD

Sem jaz hotel it namesto nje, pa mi ni pustila, veš to?

VLASTA

Lepo te prosim.

NINA

Aha.

VLASTA

Vidva sta potem šla?

MARJAN

Em, ne. Ni nama uspelo. Na žalost.

VLASTA

Kaj si pa igrala, Nina?

NINA

Chopina.

VLASTA

Joj, zdaj mi je pa res žal. On mi je bil vedno najljubši.

NINA

Nima ti za kaj bit žal, ni bil ravno moj dan.

VLASTA

Joj, no, vidva sta pa res ista. To je tudi Marjan vedno govoril, v resnici je bil pa itak za tri razrede boljši od vseh nas.

MARJAN

No, no. To ni res. Sploh pa, ti časi so mimo.

GORAZD

Ja, normalno. Vedno sem govoril, da je to lahko samo hobi.

VLASTA

Ne poslušaj ga, Nina. Če si podedovala Marjanov talent, v kar sem prepričana, potem se nimaš kaj sekirat.

MARJAN

Bomo videli. A si dobila kaj honorarja za nastop?

NINA

Kako pa? To je bilo v okvirju Akademije.

Med vrati se pojavi Lidia, obstane in stopi korak nazaj v kuhinjo.

MARJAN

No, fino bi bilo, če bi.

VLASTA

Daj no, Marjan, saj mi tudi nismo bili plačani.

MARJAN

Razen Jenka. On je pa vedno znal poskrbet zase.

VLASTA

Ja, to je pa res. Zdaj pa študente izkorišča.

Marjan in Vlasta se smejita.

VLASTA

Pozdravi ga, Nina, boš?

NINA

Kaj? Mislim, ja. Bom. Če ga bom kaj videla.

MARJAN

No, daj. Še v mojem imenu.

NINA

Ja, no, nič ne obljubim. Zdaj ga ni. Se mi zdi, da je nekje v tujini.

VLASTA

Kaj, a v tujino je šel učiti?

NINA

Ne, ne. No, ne vem. Lahko tudi.

GORAZD

Ajde, zdaj me pa nehajte dolgočasit s temi zadevami!

VLASTA

Naš Gorazd ne mara klasike. Je ne razume, ane, Gorazd?

GORAZD

Kaj je pa tu za razumet? Enkrat me je zvelkla na neko zadevo. Skoraj sem umrl.

VLASTA

Aja? Zakaj si pa potem hotel it Nino poslušat?

GORAZD

Ja, poslušaj, Nina je pa nekaj drugega.

VLASTA

(zajedljivo)

O, fino, je že začel.

GORAZD

Pazi se, Nina, da ne rataš ista kot tale tukaj. Bi te bilo škoda.

(Nesramno pomežikne Nini.)

Lidia vstopi v sobo.

LIDIA

A ste hudo lačni?

GORAZD

Ja, tak je bil plan.

MARJAN

Krompir bo rabil še malo časa. Saj ni problem, lahko malo počakamo?

VLASTA

Seveda ni.

GORAZD

A mamu izbiro?

(Spet njegov smeh. Ostali se ob njem kar malo zdrznejo.)

LIDIA

Ne vem, Gorazd, a ti Čokolino naredim?

GORAZD

Ti, Marjan, je pa zajebana tale tvoja Lidija!

LIDIA

Lidia.

GORAZD

A?

LIDIA

Li-di-a. Brez "j".

VLASTA

Prosim, ne ga poslušat.

GORAZD

Pa kaj ste vsi tko resni, no. Daj jima malo alkohola, Marjan, da se sprostita.

MARJAN

Nič, pa dajmo zdaj res ta aperitiv.

(Stopi do kredence.)

LIDIA

Vzemi nove kozarce!

MARJAN

Da vidim, kaj imamo...Bailey's, viski, teranov liker...

GORAZD

U, a mate kaj tiste tamočne šljivovice?

MARJAN

Ne.

GORAZD

Joj, škoda. To bi pa res pasalo.

Marjan na jedilno mizo prinese pladenj z ekstravagantnimi kozarci in nekaj steklenicami.

LIDIA

Nisem vedela, da obstaja posebej močna šljivovica. Meni so vse enake. Vse so mi grozne.

GORAZD

Ne se hecat, Lidija. Pri Marjanu je bilo tega vedno litre in litre. A se spomniš, tastara?

VLASTA

Ja, spomnim se predvsem tega, kakšen učinek je imela nate.

GORAZD

To si bli cajti, mater.

LIDIA

A daj nehaj? Meni pa nisi nikoli govoril o nobeni šljivovici, Marjan. Kje si pa dobil vse te litre?

MARJAN

Joj, Nina, a boš ti tudi? Te kar pozabim vprašat.

NINA

Ne, hvala.

MARJAN

Res ne?

NINA

Ne, ne paše mi.

LIDIA

No, Marjan?

MARJAN

Vesnini foter jo je kuhal v Srbiji, ok?

Nina gre hitro ven iz sobe, tega nihče nima za mar.

LIDIA

No, kaj je pa treba to skrivat?

MARJAN

Nič, saj ne skrivam. No, kaj vama dam?

GORAZD

Ja, babških likerjev že ne bom pil. Daj mi pol viski.

MARJAN

Viski. Vidve?

LIDIA

Kaj misliš?

MARJAN

Bailey's. Vlasta?

VLASTA

Prosim?

MARJAN

Kaj boš pila?

VLASTA

Em, nič hvala.

MARJAN

Aja, točno. Pozabil sem.

VLASTA

Že v redu, Marjan.

LIDIA

Kaj si pozabil?

VLASTA

Nehala sem piti alkohol.

GORAZD

Zajebavaš. Kdaj pa, če smem vprašat?

LIDIA

Jaz tudi nisem vedela, zanimivo.

VLASTA

Gorazd, že vsaj en mesec ga ne pijem. Povedala sem ti.

LIDIA

Marjanu pa očitno si.

VLASTA

V bistvu mi je Marjan dal idejo.

LIDIA

A bejž?

MARJAN

No, mogoče ne bi glih tako rekel.

LIDIA

Kako pa bi rekel?

MARJAN

Nič, pogovarjala sva se pač...v vrtcu.

LIDIA

V vrtcu, seveda.

VLASTA

No, saj ni bilo nič. Malo me je ta jesenska depresija potolkla, pa mi je Marjan predlagal, naj si omislim kak projekt.

GORAZD

In od vseh projektov se ti spomniš nehat pit alkohol?

VLASTA

Ja, lej, jaz se veliko boljše počutim.

GORAZD

To sploh ni projekt.

LIDIA

No, no, Gorazd, vsakemu svoje, ane?

GORAZD

Pol mam pa jaz krizo srednjih let, ja.

LIDIA

Škoda, da meni včasih ne daš kakšne ideje, ki bi mi, kako si rekla, "izboljšala počutje", Marjan. Ne bi imela nič proti.

MARJAN

Dobro, to se zdaj tako izpadlo, kot da sem ne vem kaj naredil.

LIDIA

A je kdo rekel, da je kaj narobe? A je kaj narobe, Vlasta?

VLASTA

Ne, nič, normalno da ne. Je pa škoda, da očitno ni mogel zdržat.

MARJAN

Dajmo mi raje nazdravit, no, da bomo lahko jedli. Po mojem se je krompir itak že zažgal, Lidia, kdaj si nazadnje pogledala?

LIDIA

Pred desetimi minutami je bil surov, tako da lahko v miru razložiš, česa nisi mogel zdržat.

MARJAN

Jaz ne vem o čem govoriš, Vlasta.

VLASTA

Nič hudega, te bom spomnila. Odločila sva se, da čez zimo ne bova pila alkohola. Se lažje pregrizeš čez ta mraz in temo, če si telesno fit. Alkohol pa telo samo zakisa.

LIDIA

O, madona, cela znanost.

GORAZD

Samo s kisanjem ne začet, lepo te prosim.

LIDIA

Ja, Marjan, kolikor jaz vem, vsak večer veselo srkneš deci vina. Ali pa mogoče vino ne šteje?

VLASTA

Seveda šteje. Alkohol je alkohol.

LIDIA

Moraš mi oprostiti, ne poznam pravil tele vajine igrice.

MARJAN

Meni se zdi, da nekaj smrdi. A kdo voha?

GORAZD

Jaz voham samo kruljenje svojega želodca. Hehe.

LIDIA

Jaz pa prav nič.

VLASTA

Tudi jaz ne.

NINA

(ki se je malo pred tem vrnila iz kopalnice, razdraženo)

Grem jaz pogledat, ok?

MARJAN

A si v redu, Nina? Kaj je narobe?

NINA

Nič, vse je ok. Grem pogledat krompir.

MARJAN

A se ne bi raje ulegla?

NINA

Ne, ne bi se raje ulegla.

(Odide v kuhinjo.)

GORAZD

Ti, stari, ampak zate pa ne bi nikoli rekel, da se boš kdaj spustil v kakšno tako bedarijo.

MARJAN

Glejte, narobe sva se razumela, očitno. Srečala sva se v vrtcu, ko sva hkrati prišla po Brino in Jakoba, pogovarjala sva se in sem pač rekel Vlasti, naj se s čim zamoti, če si ne predstavlja, kako bo lahko preživela še eno zimo. In očitno si je našla to, jaz se pa v to

nisem imel niti namena spustit, kaj šele, da bi v resnici se. Tako da Vlasta dobi vodo ali sok, ostali bomo pa pač alkohol pili.

VLASTA

Aha. Očitno sem te res samo narobe razumela.

NINA

(Se vrne iz kuhinje.)

Krompir je surov.

LIDIA

(Se začne divje smejati.)

A ni to super? Krompir je surov!

MARJAN

Se bo že spekel. Če ne, bomo pa meso jedli. Nina, lahko prideš k mizi?

GORAZD

Vso srečo z mesom pri Vlasti.

LIDIA

Naj uganem. Vegetarijanka?

MARJAN

No? Nina...

NINA

Kar dajte brez mene.

VLASTA

Ja, že od nekdej. A ni Marjan povedal?

LIDIA

Ne. Ne, Marjan seveda ni povedal.

MARJAN

Saj je še kaj drugega, ni treba skrbet.

LIDIA

Kdo skrbi? Jaz že ne.

MARJAN

Nina, zakaj bi brez tebe? Pridi, no. Kaj boš pa ti spila?

NINA

Nič, resno.

MARJAN

No, no, ni se treba zdaj pred fotrom skrivat.

(Poskuša se zasmejati.)

GORAZD

Ja, normalno. Ajde Nina, nobena taprava študentka ne zavrne zastonj alkohola!

VLASTA

Nina, je že v redu. Ne se jim pustit silit.

MARJAN

Nobeden je ne sili. Kaj boš potem, sok?

GORAZD

Stari, če ne bo kmal dost te debate, si bom moral sam nalit.

VLASTA

Me čudi, da si še nisi.

LIDIA

Gostje niso zadovoljni s tvojo postrežbo, slišiš, Marjan?

GORAZD

Ja, poslušej. Red je red.

VLASTA

Jaz nimam prav nobenega problema. Razen če ga ima kdo drug.

GORAZD

Ma mal se hecamo, no, ej.

VLASTA

Nisem tebi rekla.

MARJAN

Saj res, kje sta pa tamala dva?

VLASTA

Mislím, da sta šla v Brinino sobo.

MARJAN

Brina! Pridi sem!

LIDIA

Brina, pridita!

MARJAN

Da bomo res vsi.

NINA

(tišje)

Ja, brez dveh petletnikov pa res ne moremo nazdravit.

MARJAN

Gre za princip.

NINA

Aha, princip.

LIDIA

Midva pač misliva, da je treba otroke čimprej naučit kulture, če ne so čisto zmešani, ko pridejo v puberteto. Pardon, jaz tako mislim.

NINA

Oprosti, Lidia. Mogoče različno pojmujeva kulturo.

MARJAN

No, Nina.

NINA

Kaj? A sem kaj takega rekla?

GORAZD

Jaz bi pa z veseljem z viskijem nazdravljal pri petih letih. Škoda, da se nisem rodil tebi, Lidia.

LIDIA

Meni pa ni čisto nič žal.

GORAZD

(se zareži)

Dobra! Dobra!

VLASTA

Meni se pa to ne zdi prav.

LIDIA

Prosim?

VLASTA

Mislim, naj se znorijo, dokler se še lahko. Itak bodo imeli v življenju še preveč pravil.

LIDIA

Se pravi misliš, da se otroke začne vzgajati, kdaj, pri petnajstih?

VLASTA

Nisem tega rekla.

MARJAN

Brina, kje si zdaj?!

Brina in Jakob pritečeta v dnevno sobo. Jakob je po ustnicah in okrog njih zelo nespretno namazan z živo rdečo šminko. Brina se nagajivo hihita.

NINA

O, Jakob, kako si lep.

VLASTA

Kje si to dobil? Saj veš, da ni prav, da stikaš!

Jakob plane v jok.

GORAZD

Pa jebemu mater, no.

JAKOB

Nisem stikal!

MARJAN

Brina, a si mu ti to narisala?

LIDIA

Pa glih rdečo je bilo treba vzeti!

BRINA

Ne, on je vzel!

GORAZD

Tamal, šminke so za punce!

VLASTA

Lidia, bom kupila novo, ne skrbet.

LIDIA

Težko. Ne prodajajo jih pri nas.

MARJAN

Nič ne boš nove kupovala. Si bila ti, Brina, ane? Povej po pravici!

BRINA

Jaz nisem nič!

MARJAN

Ne mi lagat, porkaduš!

LIDIA

Marjan, kaj zdaj nanjo noriš? Je pač Jakob vzel, ker ga ni nobeden pazil, kaj bomo zdaj?

GORAZD

Daj mu to zbrisi stran, Vlasta, ne more bit tak!

VLASTA

No, daj, Jakob, pomiri se. Saj nisem huda nate.

Lidia se namrdne.

VLASTA

Saj imate spodaj tudi kopalnico, ane?

MARJAN

Ja, desno od vhodnih vrat. Daj, pojdi pokazat, Nina.

VLASTA

Saj bomo našli, Nina. Ni treba vstajat.

MARJAN

Aja, a je res tako hudo ali kaj?

NINA

(Počasi vstane s kavča.)

Ne, v redu je, saj grem.

GORAZD

Ma daj no, bo že sama našla en WC.

NINA

V redu je.

VLASTA

No, pridi, Jakob. Ne jokati, no. Gorazd!

GORAZD

Kaj?

VLASTA

Pridi.

GORAZD

Zakaj pa jaz?

VLASTA

Ker je tvoj sin?

GORAZD

Ja, pa ni od mene teh pederskih for pobral.

(Sledi Nini, Jakobu in Vlasti iz dnevne sobe.)

MARJAN

Brina, po pravici.

BRINA

Nisem!

MARJAN

Kako je pa vedel, kje ima mami šminke?

BRINA

Ne vem.

MARJAN

A si mu ti pokazala?

Brina je tiho, malce ji gre na jok.

MARJAN

No?

BRINA

Ampak je on ven vzel! In nisem ga narisala!

LIDIA

Našminkala, Brina.

MARJAN

A potem se je kar sam, ali kaj? A? Meni se pa zdi, da si ga ti.

LIDIA

Marjan, dost je bilo.

MARJAN

A si ga ti?

Brina začne jokati.

MARJAN

A si?

BRINA

Ja, pa kaj!

LIDIA

Ne jokat, no, palček. Saj ni nič hudega.

MARJAN

A to se ti ne zdi nič hudega?

LIDIA

Daj, Marjan, saj ni nič naredila.

MARJAN

Kako ne? Obtožila je Jakoba, da je ukradel šminko, čeprav mu jo je ona dala!

LIDIA

Saj ne veš, če jo je res ona vzela! Mater, znaš hitro obtožiti svojega otroka za vsako slabo stvar!

MARJAN

Glihkar je priznala, da je!

LIDIA

Ja, seveda je priznala, če si jo pa napsihiral!

MARJAN

Čisto nič je nisem napsihiral, samo naučiti jo poskušam, kaj je prav in kaj narobe!

LIDIA

Aja, zdaj si pa moralen.

MARJAN

Prosim?

LIDIA

Ne me imet za norca, Marjan.

MARJAN

Glej, sploh ne vem, o čem govoriš.

LIDIA

Ne veš. Aha.

MARJAN

Brinči, ni treba jokati, no.

LIDIA

Pha.

MARJAN

No, pridi k meni, no, Brina.

Brina se malo pomiri.

LIDIA

Pridi, greva pogledat krompirčka.

MARJAN

Saj grem jaz.

LIDIA

Ne, ne greš. Pridi, Brinček.

Lidia in Brina odideta v kuhinjo, Marjan se sesede na stol in obsedi z zaprtimi očmi.

MARJAN

(tiho)

Pizdu mater.

V dnevno sobo se vrnejo Vlasta, Gorazd in Jakob. Vlasta ima rdeče oči od joka, vendar se poskuša smehljati.

JAKOB

(tiho)

Mene lulat.

GORAZD

Kaj?

JAKOB

Lulat.

GORAZD

Pa saj si bil glihkar v kopalnici!

Jakob spet začne jokati.

GORAZD

Daj, pelji ga. Meni je tega dost.

VLASTA

Ne, Gorazd, meni je dost. Pa pojdi enkrat ti za spremembo.

Gorazd nazadnje le odide nazaj v kopalnico skupaj z Jakobom. Vlasta se usede na stol, ki je najbolj oddaljen od Marjanovega, se obrne stran od njega in tiho joka. Marjan vstane, pogleda proti kuhinji in sede poleg nje. Položi svojo dlan na njeno in še vedno pogleduje proti kuhinji. Vlasta umakne roko, si obriše solze in se poskuša zbrati. Iz kuhinje prideta Lidia in Brina, Marjan skoči s stola. Brina gre kuhat mulo na kavč.

MARJAN

Kako je s krompirjem?

LIDIA

Odlično. Tako kot pred tremi urami, ko sem ga dala peč.

MARJAN

Mater, no. A sploh dela pečica, si pogledala?

LIDIA

Ne, Marjan, to mi pa res ni padlo na pamet.

MARJAN

Grem jaz preverit.

LIDIA

Seveda dela!

MARJAN

Kaj pa je potem?

VLASTA

Mogoče je kaj s krompirjem?

LIDIA

Kako to misliš?

VLASTA

Ne vem, mogoče je prestar ali kaj podobnega.

LIDIA

Krompir je čisto svež! Nič ni narobe z njim.

VLASTA

No, saj nič ne rečem.

MARJAN

Khm, ne, res, včeraj je bil kupljen.

VLASTA

Kje pa?

MARJAN

V Sparu.

VLASTA

A, potem mi je pa jasno.

LIDIA

Kaj je jasno?

VLASTA

Tam imajo zelo slab krompir.

LIDIA

A daj?

VLASTA

Res, jaz ga samo na tržnici kupujem.

LIDIA

O, srečna ti. Jaz sem pa na žalost v službi takrat, ko je tržnica odprta. Mora bit krasno takole doma, ane, Marjan, lahko cel dan v miru po svoje preživiš.

VLASTA

No, imam tudi jaz ogromno obveznosti.

LIDIA

Aja? Na primer?

VLASTA

Dvakrat na teden imam jutranjo jogo z nosečnicami, potem imam gong terapije, kmalu bom pa začela tudi z bioenergijo. Sem šla na izobraževanje in mi je rekel učitelj, da je pravi čudež, da še nisem doživela samovžiga.

LIDIA

Čakaj, samo malo. Samovžiga? A sem prav razumela?

VLASTA

Ja, od prevelike količine energije. Našemu mojstru se je to enkrat skoraj zgodilo.

LIDIA

Daj, no? Kako se ti pa to skoraj zgodi?

VLASTA

Je že imel vidne modre plamenčke na konicah prstov.

LIDIA

In potem so se kar ustavili.

VLASTA

Ja, hvalabogu.

LIDIA

Potem pa očitno ni imel dovolj energije.

MARJAN

Grem jaz vseeno še enkrat preverit pečico.

LIDIA

Zakaj pa? Saj je jasno, da je kriv krompir iz Spara.

MARJAN

Daj no, Lidia.

Iz kopalnice se vrneta Gorazd in Jakob.

GORAZD

No, upam, da bo zdaj nekaj časa mir, tamal. A bo?

JAKOB

Ja.

GORAZD

Ok. Kaj je zdaj s to pijačo, madona? Še nikoli v življenju nisem toliko časa čakal na požirek.

MARJAN

Opa, zdaj pa res bo, smo končno vsi.

GORAZD

No, daj.

LIDIA

Meni daj kar malo več.

VLASTA

Jaz imam vodo.

GORAZD

Ja, smo že prvič slišali.

LIDIA

(Prasne v smeh.)

Se opravičujem.

MARJAN

Jakob, saj imaš rad jagodni sok, a ne? Izvoli, Brina, še zate...

Brina pozabi, da se je hotela kujati, in priteče k mizi. Marjan vsem naliže pijačo v kozarce.

MARJAN

No, na kaj nazdravljamo?

LIDIA

Na nove začetke!

GORAZD

Ja, upam, da tud mene kakšen čaka.

LIDIA

In na Dominikansko republiko. Še tri dni, pa se bom lahko končno tudi jaz malo spočila.

GORAZD

Dominikanska, daj nehaj! A ni to nekje pri Afriki?

LIDIA

Karibi, Gorazd, Karibi.

GORAZD

Ah, koga briga. Meni se itak ne bi niti slučajno dalo tako dolgo peljat.

Vlasta ošine Marjana, on se ne odzove.

LIDIA

O, ampak se splača. A ne, Marjan?

MARJAN

Mhm. Brina, ne še pit! Nismo še rekli na zdravje.

BRINA

Če sem pa žejna!

MARJAN

Malo še počakaj, no.

VLASTA

Ja, novi začetki. Mislim, da to tudi meni manjka...

LIDIA

A ti se pa ne strinjaš, Marjan?

MARJAN

Meni je čisto v redu tako, kot je.

LIDIA

No, če ti pa kaj verjamem, ti pa to.

GORAZD

Čin, na zdravje, a lahko že pijemo, no?

Gorazd začne s svojim kozarcem precej grobo trkati v druge. Nekaj tudi polije.

MARJAN

No, na zdravje!

BRINA

Nazdavje!

V sobo pride Nina.

VLASTA

Nina, kje pa si? Daj, da ne bom sama z vodo nazdravljala.

MARJAN

O, Nina. Khm.

NINA

Vi kar. Jaz se bom še malo ulegla.

MARJAN

Ne, pridi, no. Saj ne zameriš, sem itak vedel, da boš takoj tukaj...

NINA

Ni panike, foter. Nobene panike.

MARJAN

No, foter pa menda res nisem!

(Se živčno zareži.)

NINA

Oprosti. Oči.

(Se nazaj uleže.)

GORAZD

A lahko hitro še enega? Ko imaš glih odprto flašo.

MARJAN

A? Aja, ja, seveda. Izvoli.

GORAZD

E, superca.

LIDIA

Jaz bom tudi kar še malo viskija.

MARJAN

Aja? A ne Baileyja?

LIDIA

Ne, ne bom Baileyja. Viski bom.

MARJAN

Ok, kakor hočeš.

BRINA

A lahko jaz tudi?

MARJAN

Seveda ne, Brina.

BRINA

Ampak zakaj?

LIDIA

Ker je to alkohol, ti si pa otrok.

BRINA

Kaj je to alkol?

GORAZD

Ena super stvar.

VLASTA

Brinči, alkohol je brezveze. Eni se ne znajo imeti dobro brez njega, ampak se da.

BRINA

A lahko probam? Prooooooosiiiiim!

MARJAN

Absolutno ne. Tam imaš sok, tisto pij. Pa ne nalivaj se.

LIDIA

Ne teži ji, no.

GORAZD

Pa dejte ji mal probat, en požirek ji ne bo škodil.

VLASTA

Mislim, resno, od kod jih ti pobiraš?

GORAZD

Kolikor jaz poznam Vesno, si ti ziher dobila kak kozarček, ko si bila majhna, a ne, Nina?

MARJAN

Seveda ni, no, kakšne govoriš.

GORAZD

Kako ne? Saj sem bil zraven!

MARJAN

Kaj? Kdaj?

VLASTA

Točno! Joj, tisto je bilo pa res grozno.

GORAZD

Ah, daj, no. Mal se je napila tamala, pa kaj?

MARJAN

To sta nekaj zamešala.

NINA

A se ne spomniš?

MARJAN

Česa? Nikoli ti nismo dali alkohola.

NINA

Aja? Kako sem se pa potem uspela skoraj zadušit s slivovko?

MARJAN

Aja, dobro, tisto je bila nesreča! In nič se nisi zadušila.

BRINA

Zakaj pa ona lahko?

MARJAN

Pa saj ne sme! Oziroma ni smela, ko je bla toliko stara kot ti.

BRINA

Ni pravično!

MARJAN

Tiho bodi, Brina. Nič alkohola in pika. To si takrat pač vzela z mize, Nina, ker si mislila, da je sok.

NINA

Mogoče, je bilo pa vsem za crknit smešno, ko se nehala dihat.

MARJAN

Kaj pa govoriš, no. Normalno, da smo ti takoj pomagali, ne dramatiziraj.

GORAZD

Meni je bilo kar smešno. Saj sem vedel, da ti nič ne bo.

VLASTA

No, lahko bi bilo pa res kaj narobe.

GORAZD

Pa ni bilo. Lej, kakšna punca se je naredila iz nje.

Nina se na kavču zvije v klobčič in zastoka.

VLASTA

A se lahko ti vsaj malo umiriš?

GORAZD

Saj veš, kakšen sem, ko sem lačen. Kaj je zdaj s tem krompirjem? A lahko vsaj meso dobim?

LIDIA

Lahko. Ampak samo, če se boš potrudil tudi s krompirjem, če ne, bo kuharica užaljena.

GORAZD

Ajde! Zdaj bi pojedel karkoli.

BRINA

Jaz bi tudi!

LIDIA

Ne, Brina, od surovega krompirja bi dobila vročino.

GORAZD

Aha! Meni bi jo pa privoščila, a?

VLASTA

Mogoče bi potem dal mir.

GORAZD

Tale si včasih domišlja, da je moja mama.

VLASTA

Jaz imam eno idejo. Kaj, če gremo mi za teh par minut, preden se krompir do konca speče, malo pogledat hišo? Mene že ful firbec matra.

MARJAN

Super ideja, bravo!

LIDIA

Prav. Ampak je razmetano.

VLASTA

Ne verjamem. To vedno rečeta, potem je pa vse čisto kot solza.

LIDIA

Kot solza pa res ne. Saj, kako pa naj bo, če vsak dan tako pozno hodim iz službe. Si bova morala omislit pomoč, Marjan.

MARJAN

Ah, daj no.

LIDIA

Poglej, tisti časi, ko so ženske ostajale doma in so lahko vse to delale same, so minili. Pa brez zamere, Vlasta.

GORAZD

Ma kakšne zamere. Jaz bi ubijal, da bi lahko bil vsak dan doma.

VLASTA

Ni problema, Lidia. Meni prav paše, da lahko delam od doma.

LIDIA

A si dobila službo, ali kaj?

VLASTA

Prosim?

LIDIA

Najbrž sem narobe razumela. Sem mislila, da ne hodiš v službo.

MARJAN

Lidia, malo prej ti je povedala, kaj dela.

LIDIA

O, očitno sem preslišala. Oprosti. Lahko ponoviš?

VLASTA

Učim jogo in izvajam gong terapije.

LIDIA

Aja, ti to prav profesionalno počneš? Uau. Sem mislila, da je to tvoj hobi.

GORAZD

Če bi bil samo hobi, ji že ne bi dovolil tega hrupa zganjat po stanovanju.

VLASTA

Tebe takrat ni doma, Gorazd, ane?

GORAZD

Dobro, pa... pa misliš, da te noben sosed ne sliši?

MARJAN

Dajmo, no, it na to turo, a? Gremo kar v prvo nadstropje.

GORAZD

Koliko jih pa je?

LIDIA

Tri.

GORAZD

Kaj? Ja, zakaj pa toliko rabita, hudiča?

VLASTA

Zakaj pa ne, če lahko, Gorazd. A ni res?

LIDIA

Glej, v teh časih morava tudi na otroka mislit. Kaj pa jaz vem, če si bo Brina lahko kdaj privoščila stanovanje. Če bo morala ostati tukaj, mora imet vsaj etažo zase.

MARJAN

Nina, boš ti tukaj? Saj ti si že videla.

NINA

Mm?

MARJAN

Sprašujem, če boš tukaj ostala. Mi gremo hišo pogledat. Potem pa lahko peljem še tebe.

NINA

Ja, bom tukaj.

MARJAN

Lahko malo popaziš na Brino in Jakoba?

NINA

Lahko.

MARJAN

Saj bomo kmalu. No, pejmo.

GORAZD

Ajde.

Marjan, Lidia, Gorazd in Vlasta se odpravijo iz dnevne sobe. K Vlasti priteče Jakob.

VLASTA

A ne boš tukaj, pri Brini? Ti bo dolgčas tam zgoraj.

JAKOB

Hočem s tabo.

VLASTA

No, prav.

MARJAN

Brina, potem pa pridi tudi ti.

BRINA

Hočem bit z Nino!

MARJAN

Nina se slabo počuti, pišček.

BRINA

Ampak jaz ne grem!

NINA

Saj je v redu, naj bo tukaj, če hoče.

MARJAN

Si prepričana?

LIDIA

(na poti proti vratom, sledijo ji Vlasta, Jakob in Gorazd)

V glavnem, tukaj spodaj imamo pač dnevno sobo, kuhinjo, kopalnico ste itak videli...shrambo...ampak bomo to na koncu, pejmo rajši pogledat prvo nadstropje. Marjan? A greš?

MARJAN

Ja, prihajam.

Odidejo. V sobi ostaneta Nina, ki še vedno leži na kavču, in Brina, ki se zapodi proti Nini in skoči na mesto poleg nje.

NINA

Au!

BRINA

O. Oprosti.

NINA

Nič hudega.

BRINA

A te buba trebuh?

NINA

Ja.

BRINA

A ful?

NINA

Ne. Malo.

BRINA

Aja.

NINA

Ja.

BRINA

A boš čokolado?

NINA

Ne, potem me bo še bolj.

BRINA

A res?

NINA

Mhm.

BRINA

Zakaj?

NINA

Zato, ker čokolada ni dobra za želodec.

BRINA

Zakaj?

NINA

Zato.

BRINA

Zakaj zato?

NINA

Zato zato.

BRINA

Zakaj zato zato?

NINA

Brina.

BRINA

Ja?

NINA

Nič. Nehaj mi težiti.

BRINA

Jaz ti nič ne težim, obljubim.

NINA

Saj vem.

Tišina.

BRINA

A boš delala zapestnice z mano? Prosim!

NINA

Kaj pa, če jih ti delaš sama, pa te jaz gledam?

BRINA

(premišljuje)

A ti lahko nardim kitko?

NINA

No, to pa lahko.

BRINA

Sam ne znam še čisto.

NINA

Ni problema. Daj toliko, kot znaš.

BRINA

Okej.

Brina ji začne počasi in precej nespretno delati nekaj podobnega kiti. Nina trza od boečin, ampak to poskuša skriti.

NINA

A si dala na tri dele?

BRINA

Ja.

NINA

Super.

Sedita v tišini. Brina se blazno koncentrira.

NINA

Kdo te je pa naučil kito delat?

BRINA

Mami.

NINA

Lepo. A si kar na njej vadila?

BRINA

Ne. Cukalo jo je. Saj imam takšno punčko, a veš. Lahko ji delam frizure pa jo lišpam.

NINA

Aha.

BRINA

Sem dobila za rojstni dan za darilo.

NINA

Lepo.

Brini zadeva razpade in obupano vse izpusti iz rok.

BRINA

Ne znam.

NINA

Nič hudega, se boš že naučila.

BRINA

Kako pa lahko mami tako lepo naredi?

NINA

Je starejša, veš, pa že veliko let vadi. Saj ti boš tudi enkrat znala.

BRINA

A ti tudi znaš tako lepo kot mami?

NINA

Znam naredit kito, ja. Ampak ne vem, če je tako lepa kot od tvoje mami.

BRINA

A mi jo lahko narediš? Prosim!

NINA

No, prav. Tukaj se usedi.

Brina se hitro presede. Sedita v tišini, Nina dela Brini kito.

BRINA

Au! Cukaš me.

NINA

Oprosti.

BRINA

Nič hudega.

NINA

Bom kmalu končala. Zakaj si pa namazala Jakoba s šminko?

BRINA

Ker mi je šel na živce.

NINA

Aja? A nista prijatelja?

BRINA

Ne! O, fuj.

NINA

Daj no, saj se rada družiš z njim.

BRINA

Ne, pa se ne.

NINA

Zakaj pa ne? Jakob je super fant.

BRINA

Ne, pa ni. Jokica je.

NINA

A res?

BRINA

Ja, no. Pa dolgočasen. Pa še ne dovoli, da se tikam njegovih igrač!

NINA

Si prav svoje igrače prinese v vrtec, ali kako?

BRINA

Ne, no. V njegovi sobi so. Itak ma pa same bedne.

NINA

A, tako. A si velikokrat pri njemu doma?

BRINA

Mhm. Saj rečem atiju, da se mi ne da, ampak moram vseeno it.

Tišina. Nina še vedno dela Brini kito, počasi in natančno.

BRINA

Nina, a si ti od atija sestra?

NINA

Kaj?

BRINA

A si atijeva sestra?

NINA

Ne, jaz sem njegova hčerka. Tako kot ti.

BRINA

Aja.

NINA

Ja.

BRINA

A potem si tudi od mami hčerka?

NINA

Ne. Mislim, sem, ampak od svoje mami.

BRINA

Aja.

NINA

Mhm.

BRINA

Kdo pa je tvoja mami?

NINA

Ne poznaš je. Vesna ji je ime.

BRINA

Kje pa je?

NINA

Na počitnicah.

BRINA

O, a res? A je šla plavat?

NINA

Ne. smučat je šla.

BRINA

Zakaj pa nismo šli tudi mi?

NINA

Vi boste šli zdaj na morje.

BRINA

Ampak če je pa sneg!

NINA

Tam, kamor greste, ga pa ni. Tam je toplo.

BRINA

A bom lahko pri tebi v sobi spala?

NINA

Boš pri mami in atiju.

BRINA

A ne smem pri tebi?

NINA

Jaz ne bom šla na morje.

BRINA

Zakaj pa ne?

NINA

Zato.

BRINA

Zakaj zato?

NINA

(Se začne smejati.)

Zakaj zato?

BRINA

Ponavljajš!

NINA

Ti ponavljajš!

BRINA

Ponavljanka sestavljanke, okoli bloka in nazaj, ti si pravi papagaj!

NINA

A si se to v vrtcu naučila?

BRINA

Mhm.

NINA

Evo, tukaj imaš kitko.

Brina se obrača okrog sebe, da bi jo videla.

BRINA

Ne vidim!

NINA

Pojdi se v ogledalo pogledat.

Brina steče iz sobe. Nina zakoplje obraz v svoje dlani.

VLASTA

(s hodnika)

No, mi smo se vozili vsaj tričetrť ure.

LIDIA

(s hodnika)

Potem ste pa morali kaj zgrešit. Mi še v največji gužvi ne rabimo več kot štirideset.

Eden za drugim se počasi vrnejo v sobo.

VLASTA

Če nam niste dali napačnih napotkov, potem nismo.

(Se narejeno zasmеji.)

MARJAN

Ne, saj sem tud jaz že porabil tričetrť ure, celo petdeset minut.

LIDIA

Aja? Kdaj pa?

MARJAN

Včasih se mi paše bolj počasi peljat.

LIDIA

Ha, z nama pa nujno 150 na uro.

(tišje, Vlasti in Gorazdu)

Sploh odkar imamo ta avto, včasih ga res čist zanesejo vsi ti konji.

GORAZD

Ja , saj veš kako je, stari. Če ti neko skoz teži zraven, se je težko koncentrirat na vožnjo.

Sploh pa je blo treba poskrbet, da bo Nina varna, anede?

VLASTA

Najbrž še kdo drug, ane?

MARJAN

No, saj ni važno, tistih deset minut gor ali dol.

LIDIA

Ja, prav maš. Ko si enkrat na taki lokaciji, nimaš kaj razmišljat. A se malo na kavč prestavimo? Stoli niso tako udobni...

VLASTA

Jaz pa moram reč, da nam kar paše bit v mestu. Si bolj v središču dogajanja, pa vse je blizu.

Premaknejo se proti kavču.

LIDIA

No, saj pravim, vsakemu svoje. Jaz imam hrupa že na sodišču dovolj.

Brina pridrvi nazaj v dnevno sobo in jih zagleda v bližini smrečice.

BRINA

Darilaaa!

LIDIA

Ne, Brinči, ne še zdaj.

BRINA

Ampak zakaaj?

LIDIA

Zato, ker še ni božič. Kdo ti je pa frizuro naredil?

BRINA

Nina. A sem lepa?

LIDIA

Lepa. Ampak da ne bi šla spat z njo! Te bo glava bolela.

MARJAN

(Sede k Nini.)

A si kaj boljše? Lepo kito si naredila Brini.

NINA

V redu sem.

MARJAN

No, vidiš. Fino.

NINA

Mhm.

JAKOB

(potiho Vlasti)

Zakaj pa ne smemo daril?

VLASTA

Boš potem dobil, ko pridemo domov.

LIDIA

Ja, usedite se, no.

GORAZD

(Se zavali na kavč.)

Stara, midva bova tudi takega kupila. To je bomba.

VLASTA

Jaz bom raje malo stala, hvala. Čisto preveč sedim, zdaj ko ni joge med prazniki.

LIDIA

Nič ne silim.

BRINA

Mami, zakaj bo pa Jakob lahko dobil darila?

LIDIA

A vi jih že na 24. odprete, ali kako?

GORAZD

Ja, seveda, če ne tamal ne pusti spat.

LIDIA

Aja, mi smo pa Brino kar lepo navadili.

MARJAN

No, pa saj jih lahko tudi danes. Vsaj otroci. Enkrat za spremembo, a?

LIDIA

A nisi slišal, kaj sem ravnokar rekla?

MARJAN

Glej, zdaj smo jo itak že razdražili. Pa še lepo je, ker smo vsi skupaj. Daj no, da bo enkrat tud Nina zraven.

NINA

Meni je vseeno.

LIDIA

Prosim?

NINA

Vseeno mi je.

LIDIA

No, tvojemu očetu pa ni.

VLASTA

Ne, res ni treba.

LIDIA

Ne, kar dajmo. Prav imate. Naj otroci odprejo darila. Izvoli, Brinči.

BRINA

Jeee!

(Zakadi se k napol odviti škatli, ki jo je skušala osvoboditi pred prihodom gostov.)

JAKOB

(Vlasti)

A lahko?

VLASTA

Lahko. Čakaj, ti grem pokazat, katero je tvoje.

LIDIA

Saj smo na vsa darila napisali, čigava so.

VLASTA

No, vseeno mu grem pomagat.

LIDIA

Aja, točno, Jakob še ne zna brat, ane?

GORAZD

Pa saj je star pet, madona!

VLASTA

Saj mu gre že kar dobro. Ampak nočem, da se predolgo muči z darili, je že čisto neučakan.

GORAZD

V življenju se vse pizdarije začnejo takrat, ko se naučiš brat. Kar naj zavlačuje, dokler lahko.

LIDIA

No, saj. Ampak z Brino to ne bi šlo, tudi če bi se strinjala s tabo, Gorazd. A ne, Marjan? Daj, pojdi še enkrat preverit ta nesrečni Sparov krompir. Mogoče so nam pa za božič v vrečko podtaknili kakšnega sd tržnice.

Marjan hitro vstane in gre v kuhinjo.

VLASTA

Zakaj pa ne?

LIDIA

Prosim?

VLASTA

Zakaj Brina ne more zavlačevati z branjem?

LIDIA

Aja, to. Ja, ker se je sama naučila. Tudi pisat. No, saj sva ji pomagala.

Nina si odejo, s katero je pogrnjena, potegne skoraj do vrha glave.

GORAZD

Daj, no. Otrok se je sam naučil brat, zdaj ga pa serješ, Lidia.

LIDIA

Saj mi ni treba verjet. Ampak dejstvo je, da je enkrat kar sama od sebe pravilno napisala svoje ime, pa ji nobeden od naju tega ni pokazal.

JAKOB

(tiho)

Mami.

VLASTA

Najbrž so jih že kaj v vrtcu učili, zdaj je tam že skoraj tako kot v šoli.

LIDIA

Ne vem, no. Potem bi najbrž znal tudi Jakob, ane?

Marjan se vrne iz kuhinje.

LIDIA

In? Kakšna je obsodba?

MARJAN

Ni pečen. Ampak bi moral biti kmalu.

LIDIA

Ja, moral bi biti že pred dvema urama. Pa ni bil.

MARJAN

Nina, zakaj pa ne odpreš darila?

NINA

A niso samo za otroke?

MARJAN

Ja, saj si moj otrok, a nisi?

NINA

Aja. Saj ni treba.

MARJAN

Daj no, ne bodi taka. Pojdi odpret.

VLASTA

Jah, škoda, da nisva vedela. Lahko bi prinesla kako kilo našega, v manj kot pol urice se krasno speče.

LIDIA

No, tako nizko pa še nismo padli.

VLASTA

Prosim?

LIDIA

Da bi si morali gostje sami prinesiti hrano na večerjo, mislim.

Nina počasi vstane in stopi do smrečice. Med darili najde svojega. Iz vrečke povleče steklenico kremnega likerja Bailey's.

VLASTA

Včasih pač ne gre vse po maslu, a ni tako?

Nina nepremično gleda v steklenico.

MARJAN

Saj ga imaš rada, ne?

NINA

Em, ja. Hvala...

MARJAN

Ne se samo meni zahvalit, tudi od Lidie je. Dolgo sva izbirala.

NINA

Hvala.

LIDIA

No, pa po pameti!

NINA

Mhm.

Nina liker pospravi nazaj v vrečko, ga postavi na isto mesto pod smrečico in se vrne na kavč.

JAKOB

(že na robu joka)

Mami?

VLASTA

Kaj je? Aja, oprost, pozabila sem!

Vlasta hitro stopi do smrečice in najde pravo darilo za Jakoba. Brina še vedno divje odvijata trdovratno zavito škatlo.

VLASTA

Ojoj, Brina, a ti pomagam?

LIDIA

Kar daj mami, Brinček.

Brina je paket medtem že dala Vlasti. Vlasta se malo pomuči z njim in ga končno odvijeta.

VLASTA

Madonca, kdo je pa tole zavijal? Izvoli.

BRINA

Škratki so zavili.

(Iz škatle povleče set za delanje nakita.)

O, uaaaau! Nove bunkice!

GORAZD

A bejž! Škratki, a?

(prasne v smeh. Potiho Lidii)

Zgleda ji vse to branje ne pomaga kaj dosti, ane?

BRINA

(medtem ko si ogleduje svetleče kroglice)

Ja. In potem so jelenčki odpeljali do naše hiše. In mami jim je novo številko povedala, ker drugače ne bi šli prav. Prejšnji božič smo bili še v bloku.

JAKOB

To sploh ni res! Aneda ni, mami?

BRINA

Ja, pa je! Ti sploh nimaš pojma!

MARJAN

Lepo se obanašaj!

BRINA

Če pa nima!

JAKOB

Ja pa mam! Mamiii.

(V joku steče k Vlasti. Tudi njegovo darilo je bilo nemogoče zavito, tako da do njega še ni uspel priti.)

VLASTA

Seveda imaš. Ne jokati, no.

GORAZD

Jakob, se bo treba kar navaditi. Take so babe. Tudi če imaš prav, moraš reči, da nimaš. A ni res, stari?

(Rukne Marjana.)

MARJAN

Ja, res je.

BRINA

Aneda k Jakobu ne pridejo škratki, ker je jokica?

LIDIA

Saj pridejo tudi k njemu, no. A nisi videla, da je dobil darilo? A ti je všeč, Jakob?

Jakob ne odgovori. V rokah ima še vedno neodvito darilo.

LIDIA

Kristus. Škratki so imeli pa letos malo preveč časa.

(Vzame Jakobovo darilo, ga nasilno odvijje in mu ga da v roke.)

Evo.

JAKOB

Hvala.

LIDIA

Prosim. Ampak dal ti ga je pa Božiček, veš?

VLASTA

Hvala, Lidia. A bova pogledala, kaj si dobil?

Jakob nerodno odpre škatlo, ven se raztresejo delci zapletenega robotskega mehanizma, ki naj bi ga Jakob sam sestavil.

JAKOB

Mami, kaj je to?

VLASTA

Hm, ne vem. Bova doma pogledala, okej? Ti bo oči pomagal sestavit.

LIDIA

O, mater. Na etiketi je pisalo od osem naprej, pa se mi je zdelo ok.

MARJAN

Čakaj, to pa ni v redu. Kar daj meni, Jakob, bo Božiček zamenjal.

VLASTA

Ne, saj mu bo všeč, sem prepričana, samo da se malo znajde v vseh teh kolescih.

BRINA

Jakob pa ne zna-a!

MARJAN

Porkaduš, Brina!

BRINA

Ampak če pa res!

LIDIA

Ne se zdaj hecat, Brinči, no.

GORAZD

Mogoče bo pa tud tebi koristilo, tastara. Me ne boš več rabla za vsak drek klicat, ko je kej na avtu narobe.

VLASTA

Ha, ha.

GORAZD

A vesta, da me je zadnjič klicala, ker avto ni hotel speljat?

MARJAN

Kaj pa je bilo?

GORAZD

Ročno je mela zategnjeno, kaj je blo!

VLASTA

Še dobro, da je bla, ker si ti itak spet pozabil olje nalit!

GORAZD

Mater, sem bil jezen. Tko da kar ti poglej ta koleščka s tamalim. Se boš mal naučila razmišljat.

BRINA

Mami, a mi narediš ogrlico?

LIDIA

Ti bo Nina. Ane?

MARJAN

Nina, a boš lahko?

NINA

M?

MARJAN

Daj se malo zravnaj, no. A nisi rekla, da te ne boli več?

NINA

Saj me ne boli, slabo mi je.

BRINA

Naredi mi s temi pa temi pa temi! Pa temi! Pa rozast trakec.

(teatralno)

Oooh, kako lepo! Kot princeska!

MARJAN

Čakaj, no, Brina.

BRINA

Ampak jaz sem princeska! Mami mi je rekla.

LIDIA

Si, si.

BRINA

No, vidiš. Nočem zapestnice! Hočem za tukaj.

(S posnemano gracioznimi gibi risanih junakinj pokaže na svoj vrat.)

LIDIA

Khm, Brinči, zdaj si pa malo izmišljuješ.

BRINA

Ampak če pa rabim za k moji princesi obleki!

NINA

Kje imaš? Daj sem.

Brina ji škatlo rahlo vrže v naročje, tako da se svetleče kroglice raztresejo po njej, kavču in tleh.

BRINA

O, neee! Kaj si naredila?

MARJAN

Veš, kaj, Brina, zdaj se pa lepo obnašaj!

BRINA

Ne, se ne bom!

MARJAN

Sama si jih vrgla!

LIDIA

Ponesreči! Ne se zdaj dret nanjo!

MARJAN

Jož, Nina, čakaj, ti bom pomagal.

Nina je že na vseh štirih in rešuje kroglice, ki so se zakotalile pod kavč.

BRINA

Itak so dolgočasne! Gremo se rajši skrivat!

MARJAN

Brina, pridi nazaj in pomagaj pospraviti!

Brina je medtem že odšla skozi kuhinjska vrata in jih zaloputnila za sabo. V naslednjem trenutku v sobi zavlada popolna tema.

LIDIA

Kaj je pa zdaj to?

MARJAN

Očitno je spet zmanjkalo elektrike.

VLASTA

Spet?

MARJAN

Ja, ni najbolj stabilna napeljava.

LIDIA

Dobro, no, saj je je do zdaj samo štirikrat zmanjkalo.

VLASTA

A imate sveče?

LIDIA

Kakšne sveče! Sveče so nevarne! Kam si dal svetilke, Marjan?

MARJAN

Nisem jih še razpakiral...

LIDIA

Ja, krasno, res!

MARJAN

Saj bo prišla nazaj.

LIDIA

Ja, kaj bomo pa do takrat? To lahko traja! Daj, naredi kaj!

MARJAN

Kaj pa? Če nič ne vidim!

LIDIA

A si nisi prej nekaj hvalil s kurjenjem? Kje je zdaj ta ogenj, a?!

Nina krikne.

VLASTA

Kdo je bil to? Kaj je?

NINA

Pust...me!

Gorazd zarjovi od bolečine.

LIDIA

Kaj se dogaja?!

MARJAN

Nina? Kaj je narobe?

NINA

Pizda, samo še to se mi je manjkalo, res!

VLASTA

Kaj pa zdaj ti vreščiš, Gorazd!

GORAZD

Tamala me je usekala!

LIDIA

Kaj, Brina?

GORAZD

Ne, ne Brina!

MARJAN

Nina, kaj se pa greš?

NINA

Jaz mam vseh vas tako poln kurac!

LIDIA

V tej hiši se pa tako ne boš obnašala! Zdaj mi je pa tega dosti!

NINA

Česa pa?

LIDIA

No, a zdaj vidiš, Marjan? A vidiš, o čem govorim?!

MARJAN

Daj, umiri se.

LIDIA

Jaz naj se umirim? Čisto nič se ne mislim umirit!

MARJAN

Pa kaj se zdaj razburjaš? Saj bo elektrika kmalu nazaj.

LIDIA

Briga me za elektriko!

MARJAN

Ej, zdaj ni čas za to.

LIDIA

Aja, ne smem zganjati scene pred tvojima ljubicama, ane?

Gorazd javka.

VLASTA

Tiho bodi!

MARJAN

Kakšnima ljubicama? Kaj ti pa je?

LIDIA

Ne me imet za norca! "Grem jaz po Brino v vrtec! Grem jaz!"

MARJAN

Pojma nimam, o čem govoriš!

Zasliši se klofuta.

MARJAN

Au! A boš nehala, mater?!

LIDIA

Saj te nisem jaz!

NINA

Pa ti si res neverjeten, foter!

MARJAN

A zdaj me boš pa že tepla? Kako se pa obnašaš?

LIDIA

Idiot! Saj te ni ona!

MARJAN

Kdo pa potem?!

GORAZD

Em, dajmo se mi raje vsi lepo nazaj usest, pa počakat na luč.

NINA

Ja, seveda! Zgini stran od mene!

LIDIA

A ti ni nič znan njen dotik, Marjan? Bi te morala za kaj drugega prijet?

MARJAN

Poslušaj, Lidia, jaz ne vem, kaj...

VLASTA

Za kaj pa, Lidia?

GORAZD

Kaj se pa greste? Saj ga je tamala!

LIDIA

Ta kreten pa tud nič ne vidi! Vlasta ga je! Vžgala tako in drugač!

GORAZD

Kakšna Vlasta? Dajte, no, mir.

VLASTA

Kakšna Vlasta? Takšna Vlasta, Gorazd! Takšna, ki ima poln kufer tebe in tvojih poniževanj!

GORAZD

Kaj je pa s tabo zdaj? A boš še ti začela?

VLASTA

Prej končala!

GORAZD

Kaj pa naj to pomeni?

Lidia se začne privoščljivo režati.

MARJAN

Lidia.

VLASTA

O, ne, ne, Marjan. Kar pusti jo. Kar naj se smeje, dokler se lahko.

LIDIA

A daj! In kaj bo potem? A ti dejansko misliš, da bo pustil vse to za eno nikakvo posušeno rit?

MARJAN

Lidia, nehaj! Kje je Brina?

LIDIA

Kaj mu bo ena gong terapevtka? A res misliš, da bi te hotel podpirati?

MARJAN

Brina!

VLASTA

Kaj mu bo pa ena frigidna zategnjenka, ki cuza življenje ven iz njega? Odpri oči, krava!

GORAZD

Midva sva si jih pa zrihtala, a stari?

LIDIA

O, še preveč odprte mam! Ne se zame sekirat!

MARJAN

Em, ja...

VLASTA

Ne vem, Lidia, potem mi pa povej, zakaj mu ga je bilo sploh treba drugam vtikat!

MARJAN

Čakaj, / no...

GORAZD

Vlasta, dost je blo!

VLASTA

In to ne samo enkrat! Ti bodi pa čist tiho!

LIDIA

Joj, to me pa res ne gane. Saj ni prvič! Ampak on točno ve, da je to vse, kar je! Ne splača se mu, Vlasta, in se mu nikoli ne bo!

NINA

No, foter, a nisi čakal na to priložnost?

LIDIA

Kakšno priložnost?

VLASTA

Ja, Marjan, kakšno?

MARJAN

Poslušajta, zdaj pa res dajta mir. Otroka sta izginila!

NINA

Kako ste vsi slepi za popizdit!

LIDIA

Smrklja!

NINA

Da si mi ne bi slučajno drznila kaj reč!

LIDIA

Pod mojo streho si, tamala!

GORAZD

Pust punco, da se mal zlufta, no, Lidia.

NINA

Pa daj me že enkrat pusti pri miru! Foter!

MARJAN

Kaj se tam dogaja?

GORAZD

Nič! Ne vem, zakaj zganja paniko!

VLASTA

Gorazd, ti si tak neverjeten idiot!

GORAZD

Kaj si mi rekla!

VLASTA

Kreten si! Idiot! Sploh ne vem, kaj delam s tabo! Vsak dan zbiram moči, da bi šla stran!

LIDIA

Pa jih očitno ne zbereš, ane?

VLASTA

Gorazd, jaz grem stran!

GORAZD

Kam stran? Saj se ne boš niti odpeljat znala sama!

VLASTA

Stran od tebe, psihopat!

GORAZD

No, no, kar umiri se.

LIDIA

Točno, Vlasta, kdo te bo pa preživiljal?

MARJAN

Lidia...

VLASTA

Ha! Kdo me je pa zadnje tri mesece? Vse nas, pravzaprav! Kaj misliš?

LIDIA

Ja, saj imaš moža, ane?

VLASTA

Na tvojem mestu bi svojega vprašala, če je res rezerviral letalske karte, Lidia!

LIDIA

Prosim?

VLASTA

No, kar daj! Vprašaj ga!

LIDIA

Seveda jih je, saj sem preverila!

VLASTA

A res? Si prepričana, da ni on?

LIDIA

O čem blodiš?

VLASTA

Gorazd je že skoraj pol leta brez službe.

GORAZD

Super, kar vsem povej, pizda!

VLASTA

A je res ali ni? Je!

LIDIA

Dol mi visi zate in za njegovo službo!

GORAZD

Vlasta, utihni, mater!

VLASTA

Pa ti ne, verjemi! Zakaj pa, misliš, nam še niso odklopili elektrike? Pa nas vrgli iz stanovanja?

GORAZD

Pa saj delaš, pizda!

VLASTA

Ja, seveda delam! Pa še zdaleč ne dobim toliko denarja, kot bi si zaslužila!

LIDIA

Oprostita, ampak mene ti vajini problemčki niti malo ne zanimajo.

VLASTA

O, so še kako tudi tvoji!

LIDIA

Kaj hočeš s tem povedat?

Vlasta se začne zblaznelo smejati.

NINA

Ni kupil kart, ok, Lidia?! Ni. Kupil. Kart.

LIDIA

Seveda jih je, sploh se pa to tebe ne tiče! Marjan, pizda!

Marjan jezno prhne skozi nos.

LIDIA

Marjan?!

Nina bruhne.

VLASTA

(krikne)

Kaj je to? Ojoj, ne! Fuj!

GORAZD

Pičku mater! A nisi mogla do lijaka stopit?!

MARJAN

Nina, kaj ti je? Si v redu?

LIDIA

Ja pa pizdarija, no, jaz tega / že ne mislim pucat!

NINA

Ne. Ne, nisem v redu. Nisem v redu!

MARJAN

Pa, a mora it danes res vse narobe?

NINA

Ja, seveda, tebi se vedno največja krivica dogaja!

MARJAN

Poslušaj, zdaj pa zadosti. A mi lahko razložiš, kaj se greš?

NINA

Zdaj te pa kar naenkrat zanima. Tipično!

MARJAN

Halo?

NINA

Jaz pa kar upam in upam, da bo kdaj drugače s tabo...

MARJAN

Poslušaj, ne spreminjaj teme!

VLASTA

Noseča je, Marjan! Pizda!

GORAZD

Pa, jemebti, a še nisi gobca zaprla?!

MARJAN

Kaj pa kvasaš? Seveda ni noseča. A ne, da nisi?

GORAZD

Normalno, da ne! / Noseča, ja.

NINA

Pa prav vedela sem, da ne bi smela prit...

VLASTA

Seveda je! Saj se ji že pozna!

LIDIA

Odlično! Res super! S čim se bom še morala ukvarjat?!

NINA

Tebi se ne bo treba s čisto ničimer ukvarjat. Ti me samo pri miru pusti!

LIDIA

Aja? Kako pa misliš poskrbet za zadevo? A veš, koliko denarja stane otrok? Saj nisi niti sebe zmožna preživeti!

NINA

Dobro vem, koliko / stane, hvala!

MARJAN

Čakaj, čakaj. Kaj? Od kdaj? Kdo je pa oče?

VLASTA

Tebi pa res ni čisto nič jasno, ane?

MARJAN

Vlasta, daj mi mir!

VLASTA

Aha, zdaj bi pa mir? No, bomo videli, kako mi boš še zvečer / jokal po telefonu...

LIDIA

No, Nina? Še vedno mi nisi odgovorila!

NINA

Nič ti nisem dolžna odgovarjat!

LIDIA

A tako? Kdo ti pa plačuje najemnino? Mi!

NINA

Nič vi! Foter mi jo plačuje, ker me je dolžen preživljat! A še nisi slišala za koncept očeta?

LIDIA

A tebe tale tvoja kurbirska mama vzgaja bit tako obupno nehvaležna?

NINA

In za kaj, točno, bi morala bit hvaležna? Zato, da ne dobim niti postelje v ogromno trinadstropni bajti? Zato, da ne smem nikoli nikamor z vami? Zato, da si ne morem kurčevih kavbojk za 20 eur privoščiti, medtem ko se vi lepo šetate po Karibih?! Itak sem prišla samo zato, ker se mi ne da poslušat vaših hinavskih očitkov!

LIDIA

Veš kaj, jaz se tebi nisem dolžna čisto nič zagovarjat! Ko boš enkrat sama zaslužila, / boš pa lahko šla!

NINA

Ja, seveda, za ponucat sem pa dobra, ane? Ko rabita varuško? Pa nekoga, ki se bo enkrat za spremembo dejansko ukvarjal z vajinim razvajenim otrokom?

LIDIA

Ne dramtiziraj, lepo te prosim!

NINA

Daj, spizdi!

LIDIA

Prosim?! Marjan, tvoja hčerka je. A ji boš res pustil, da tako / govori z mano?

MARJAN

Nina, kdo je oče?!

NINA

Kaj te briga!

VLASTA

Marjan, Marjan...

MARJAN

Kaj?! Kaj bi rada? A mogoče ti veš? Ne / veš!

VLASTA

Ja, mater, no! Jenko, kdo pa?!

GORAZD

Mislím, pa tebi se je / do konca zmešalo!

MARJAN

Ej, nehajta me nategovat. Kdo je oče, Nina? Tebe sprašujem!

NINA

Kaj jaz delam tukaj...

MARJAN

Nina, a je to res?

GORAZD

Ne, ne, čakaj, zdaj me pa zajebavate. Ta tip je starejši od mene!

VLASTA

Ja, Gorazd, je. Zdaj si pa, lepo prosim, nehaj delati sramoto!

GORAZD

Ooo, Nina, no. Tega si pa ne bi mislil...

NINA

Boli me kurac, kaj bi si mislil, kreten!

GORAZD

Kaj si mi rekla?

MARJAN

Pa jebemti, no...

GORAZD

Ti kurbica umazana!

MARJAN

Kaj si rekel?

GORAZD

Samo pazi se me, stari! Tako zarukan pa nisem!

VLASTA

Meni je vsega dost. Jaz grem. Jakob!

MARJAN

Daj, počakaj zdaj!

LIDIA

Ooo, zdaj pa nočeš, da tvoji popoldanski užitki grejo, / ane?

MARJAN

Lidia, a bi ti lahko ta svoj gobec vsak enkrat zaprla za pet minut?! Ne, nočem, da gre! V bistvu, veš kaj? V resnici bi veliko raje videl, da bi spokala...

Vse luči se naenkrat prižgejo. Brina odpre vrata, ki vodijo iz kuhinje.

MARJAN

...ti.

BRINA

Zakaj me pa niste šli iskat?

LIDIA

Kam?

BRINA

Ko sem se skrila! Jakob me itak nikoli ne najde.

Marjan, Lidia, Vlasta, Gorazd in Nina v tišini gledajo predse.

BRINA

Ati, no!

MARJAN

A...aja?

BRINA

Sto dni sem vas čakala!

LIDIA

Em...ojoj, oprosti, ljubica.

VLASTA

Ja...res. A se je tudi Jaki skrival s tabo?

BRINA

Ah, ne vem. On se sigurno nekje joka.

GORAZD

Ti si pa že prava babnica, a ne, Brinč?

BRINA

Kaj to pomeni babnica?

VLASTA

Em, ja, ja, ona bo imela vse pod kontrolo.

Nervozen smeh.

NINA

Se ji že zdaj vidi, ane? A še kdo kaj voha?

LIDIA

Ja, madonca, pa ne, da je krompir pečen? Grem pogledat.

VLASTA

Ti kar malo sedi, Lidia, nas že cel večer strežeš. Grem jaz.

MARJAN

Si prepričana, Vlasta?

NINA

(Vstane in se napoti proti kuhinji.)

Grem že jaz.

VLASTA

Ampak ni / problema...

NINA

(iz kuhinje)

Že v redu!

VLASTA

No, prav.

Omikano se posedejo za mizo. Njihove obraze krasijo porcelanasti nasmeški. Izpod mize prileze Jakob.

GORAZD

Ja, lej ga, no! Kje si se pa ti skrival!

JAKOB

Brina me pa ni najdla!

BRINA

Joj, kako si ti smotan. Jaz sem se skrila!

JAKOB

Ne, jaz!

LIDIA

Vidva sta pa res lušna. A ni tako? Škoda, da / ne bosta več sošolčka.

VLASTA

Kako ne bosta?

BRINA

Jakob, ti nič ne razumeš!

LIDIA

A Marjan ni povedal?

MARJAN

Joj, pozabil.

LIDIA

Z novim letom gre Brina sem v vrtec, da bo bližje doma.

VLASTA

A, tako. Saj...saj, je nekaj smisla v tem.

LIDIA

Gotovo. Bo šla potem lažje v šolo tukaj.

GORAZD

Eh, si bosta že našla druge prijateljčke.

MARJAN

Ja, mulci se hitro znajdejo.

LIDIA

Pridi, Brina, bomo jedli.

NINA

(Se prikaže pri vratih.)

Krompir je pečen!

LIDIA

Saj ne morem verjet. Evo, Gorazd, pa bo nehalo krulit!

(Gre v kuhinjo.)

GORAZD

Bomba!

MARJAN

Čakaj, pridem pomagat.

VLASTA

Grem tudi jaz.

Vlasta, Nina in Marjan vsak prinesejo po pladenj ali dva hrane, s katero obložijo mizo. Gorazd medtem odpre steklenico vina in vsem natoči.

GORAZD

Saj boš?

NINA

(Se vljudno nasmehne.)

Prosim. Mogoče mi bo pa to malo razkužilo želodec.

Zadnja se iz kuhinje prikaže Lidia, v rokah pa svečano nosi pekač zoglenelega krompirja, iz katerega se vije dim. Njen prihod pospremiijo zvoki odobravanja.

JAKOB

Fuuuj, mami, jaz tega ne bom.

BRINA

O, fuuuj, smrdi!

VLASTA

Prosim? Seveda boš, boš videl, kako je dobro.

Pričnejo si nalagati hrano na krožnike.

MARJAN

Saj nazdravili smo pa že, kajne?

VLASTA

Smo, smo. Mmm, kako lepo diši.

BRINA

Ampak jaz tega ne bom jedla!

MARJAN

No, no, Brinči. Mami se je potrudila! Dobro je, boš videla.

BRINA

Ne, pa ne bom!

NINA

Jej, no, Brinči, daj.

Vsi začnejo jesti.

LIDIA

Joj, Marjan, ne smeva pozabit klicat na turistično agencijo.

MARJAN

Točno, ja.

LIDIA

Sigurno morajo imet na kakšnem avionu še tri prosta mesta.

GORAZD

Ah, nekam vas bodo že dali.

VLASTA

Normalno. Glasovnice ste pa tako že oddali, ne?

LIDIA

Jasno, seveda.

MARJAN

Nina, da ne boš pozabila v nedeljo!

NINA

Na kaj?

VLASTA

Na referendum, kaj pa!

NINA

Točno. Ne vem, nisem se še čisto odločila, / kako...

LIDIA

Absolutno proti, Nina.

VLASTA

Edina izbira!

NINA

Ne vem...

GORAZD

Glej, zakaj bi zdaj izstopali? So že vedeli, zakaj nas noter dat.

VLASTA

In čisto dobro nam gre od takrat.

MARJAN

Jaz si sploh ne morem zamisliti, da bi šli ven. A si predstavljate?

LIDIA

Absolutno ne. Že odkar vem zase, je tako.

MARJAN

Potem pa naj tako ostane, ane?

GORAZD

Jaz ti dam čisto prav, stari. Spremembe so praviloma slabe!

VLASTA

Lidia, jaz moram pa nekaj reč.

(tišje)

Jakob, jej!

(glasneje)

Torej, hotela sem reč, da je sicer vse odlično, ampak krompir...

GORAZD

O, ja!

VLASTA

Krompir je pa naravnost fantastičen.

LIDIA

No, no, ni treba pretiravat.

MARJAN

Se strinjam. A ni res, Brinček? Zakaj pa ne ješ?

BRINA

Ne maram.

MARJAN

Seveda maraš. Daj, no.

BRINA

Joooj.

Brina se posili s koščkom zažganega krompirja. Ostali jo s pričakovanjem opazujejo.

GORAZD

Pridna punca!

LIDIA

No, povej zdaj, a je dobro ali ni?

MARJAN

No?

BRINA

Mhm.

LIDIA

Seveda je. O, ampak čakajte!

MARJAN

Kaj pa je?

LIDIA

Saj sploh nismo rekli dober tek!

VLASTA

Pa res!

GORAZD

Ja, to je pa treba.

MARJAN

(Dvigne kozarec.)

Dober tek.

Ostali ga posnemajo.

LIDIA, VLASTA, GORAZD in NINA

Dober tek!

Konec.